

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 1. Aquarum exorbitandum pericula, damna, vituperia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

aquarum damnis, laudabilem esse. 189

iniquè plectat vndis? cùm sit Dominus
vtriusque elementi.

C A P V T. VIII.

*Aquas mortalibus nocentes, esse Dei in-
stissimè punientis instrumenta; ac sepe
etiam velut iudicia, quibus mali à bonis
discriminantur; sed cum iudicio,
& non sine delectu agno-
scenda.*

S. I.
*Aquarum exorbitantium pericula,
damna, vituperia.*

Hinc ad tertiam querelam respon-
sio datur, quæ duabus prioribus
suapte natura cohæret. Quippe
si aquæ sunt, quæ possunt sanita-
tem lædere; si diluuiâ, quæ valent in damna
hominum excurrere; procliue est cogitare,
& illas reipsa, & ista nocere; enimuerò, et
si, metu ipso, grauius affligant humanam
solicitudinem, tamen insuper etiam & fu-
nera facere, atq; alijs extremis malis terræ
incolas mactare: & eos, qui ad naues con-
fugiunt, allidere, scopulisque inferre peri-
turos. Neque enim *sata læta bonumq; labores,*
& iumenta dūtaxat diluuijs, sed etiam tota
ædifi-

ædificia, & ipsa denique procellis nauigia
fatigantur, & fatiscunt. Tum si quidam a-
quam & fluctus ratibus vincunt, non vin-
cunt in ediam.

Ouid. l. i.
Metam.

*Maxima pars undâ rapitur: quibus undâ
pepercit,*

Illos longa domant inopi ieiunia victu.

Audiui sæpe disputantes, plûsne aqua sæ-
uiat diluuijs exundans, an flamma incêdijs
iuualefcens? Aiunt, qui oculis & incendia,
& diluuiâ æstimârunt, aquarum vim esse
longè violentiorem; neq; esse artem, indu-
striam, aut laborem vllum, qui possit tor-
rentis furorem repagulis coërcere. Ignem
aqua domat, aut refrænât. Aquâ ignis nul-
lus exsiccat inundantem. Si flamma in ædes
& vrbes dominatur, patet exitus in plateas,
fuga in campos; si flumina se non cõtinent,
ripis, fit terra ipsa, siue intra, siue extra
mauros,

*Pars maris, & latus subitarum campus
aquarum.*

Quanti tunc senum gemitus, quantus ju-
uenum ploratus, quantus virorum clamor,
quantus feminarum existit vlulatus? Hæ
voces sunt accusationes; & quot lamenta,
totidem audiuntur argumenta. Merguntur
homi-

homines , merguntur naues ; illorum & istarum exitium, apud insipientes, est diuinæ bonitatis naufragium; nam, quia id male factum cēsent, aiunt, factum, quod DEVS imperauit.

§. II.

Homines ipsos primam esse causam, ut aquis exorbitantibus puniantur.

Si quis igitur scire cupit, cur DEVS istarum rerum sit author? respondeo in primis potius peccatorem, quam DEVM harum esse rerum authorem. Nam indidem pœnæ, vnde culpæ est origo. Rectè igitur dici potest pœnæ author, qui est author culpæ. Nō enim DEVS puniret, si homo non peccaret. Quoties itaque, in pœnam, inundationes fluminum, eluiones marium, aut imbrium cataclismi contingunt, non DEVS iudex, sed homo reus est accusandus, qui diuinæ iræ iustitiam in caput suum prouocauit. Quid enim? an ignis non noceat nocenti? *Vindex Sapi. 16. est orbis iustorum, & non fit vindex* Conditio-
toris? quem iam dudum *negantes nosse impij, per fortitudinem brachij illius, flagellati sunt: nouis aquis, & grandinibus, & pluuijs persecutionem passi.* Utuntur impij aquis, contra Bonhni
DEI milites, & non vtatur aquis DEVS, pro- us. lib. 7.
fuis